

ΕΤΟΣ 55ον

8 Ιουλίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (2823)

ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΦΙΛΟΞΕΝΟΙ

Στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ο Ἀπόστολος δίνει πολύτιμες νοουθεσίες στο πώς πρέπει να ζει και να συμπεριφέρεται ο πιστός ανάμεσα στους ἄλλους χριστιανούς. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὁμιλεῖ ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος γιὰ τὰ χαρίσματα πού ἔχει ὁ καθένας μας ἀπό τὸ Θεό. Ὑπογραμμίζει μάλιστα πολὺ χαρακτηριστικά ὅτι «ἔχοντες χαρίσματα κατὰ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα», ἄς ἀρκούμαστε σ' αὐτὰ καὶ ἄς μὴ ζητοῦμε μὲ ἐγωιστικὸ φρόνημα ἐκεῖνα πού δέν μᾶς ἔδωσε τὸ Ἅγ. Πνεῦμα. Αὐτὰ τὰ χαρίσματα νὰ τὰ διατηρήσουμε καὶ νὰ καλλιιεργήσουμε μέσα μας, θέτοντάς τα στὴν ὑπηρεσία τῶν συνανθρώπων μας. Στὴν εὐαγγελικὴ καὶ καλὴν χρησιμοποίηση τῶν χαρισμάτων καὶ ικανοτήτων αὐτῶν δίνει ἔμφαση στὴν περικοπὴ αὐτὴ ἀπὸ τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή. Δέν ἀρκεῖται δηλαδὴ ὁ μέγας Ἀπόστολος σὲ μία θεωρητικὴ, νοσηριακὴ ἀντιμετώπιση τῆς χριστιανικῆς κοσμοθεωρίας καὶ ζωῆς. Γνωρίζει τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ νὰ τὸ φέρνει στὴν πράξη τοῦ καθημερινοῦ βίου τῶν πιστῶν καὶ ἔτσι ὁ Χριστιανισμὸς νὰ μὴν περιορίζεται στὸ ἀρνητικὸ πεδίο, ἀλλὰ νὰ καθίσταται βίωμα καὶ ἔμπρακτὴ ἐφαρμογή.

Ἡ προτροπὴ τῆς φιλοξενίας

Ὁ Πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος πού ἀναδείχθηκε μιμητὴς καὶ ζωντανὴ ἐπιστολή τοῦ Χριστοῦ συμβουλεύει καὶ παροτρύνει μὲ αὐτὰ τὰ λόγια: «Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες» (Ρωμ. 12,13). Δίνει δηλαδὴ μιὰ σπουδαία παρακαταθήκη πού θητεύει στὴν ἀρετὴ τῆς φιλοξενίας. Μεταφέρει ἀκέραιη τὴν συμβουλή του στοὺς χριστιανούς τῆς Ρώμης καὶ πρὸς ὄλους τονίζοντας: «Νὰ εἶστε φιλόξενοι καὶ νὰ ἐπιδιώκετε τὴν φιλοξενία». Τὸν ξένο, τὸν «ἕτερον», τὸν συνάνθρωπό σου καὶ μάλιστα τὸν πτωχὸ νὰ τὸν παίρνεις στὸ σπίτι σου καὶ νὰ τὸν φιλοξενεῖς. Μάλιστα ὁ Ἀπόστολος προχωρεῖ ἀκόμη περισσότερο καὶ χρησιμοποιεῖ τὸ ρῆμα «διώκοντες». Δηλαδὴ λῆει, νὰ κυνηγᾶτε, νὰ ἐπιδιώκετε τὴν φιλοξενία, νὰ εἶστε

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιβ' 6-14)

Τά χαρίσματα στή διακονία τῆς ἀγάπης

Ἄδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεῖαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηοί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

φύσει φιλόξενοι καὶ πρόθυμοι στό καθήκον αὐτοῦ πού εἶναι ἐκδήλωση τῆς πρώτης ἐκείνης θείας ἐντολῆς τῆς ἀγάπης. Αὐτό τό ἱερό χρέος ὁ Κύριος μάλιστα θά τό φανερώσει σ' ὅλους στήν Τελική Κρίση, γιατί στό πρόσωπο τοῦ κάθε φιλοξενούμενου τελικά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός φιλοξενεῖται. Ἰδιαίτερα ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε μέσα μας αὐτή τὴν ἀρετὴ τῆς φιλοξενίας ἀπό τά πανάρχαια χρόνια, γεγονός πού θαυμάζουν πολλοὶ στόν κόσμον καὶ θέλουν νά τὴν αισθανθοῦν καὶ στήν ὁμορφὴ χώρα μας, μάλιστα τώρα τό καλοκαίρι. Μαζί λοιπόν μέ τό φιλότιμον καὶ τά πλούσια εὐγενῆ συναισθήματά μας ἀξίζει τὴν ἀρετὴ τῆς φιλοξενίας νά μὴν τὴν ἀφήσουμε νά καθεῖ. Μὴν ξεχνᾶμε δέ ποτέ, ὅτι ὁ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ἦταν ἄνθρωπος τῆς φιλοξενίας ἀξιώθηκε τελικά νά φιλοξενήσῃ καὶ Ἀγγέλους. Καὶ ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ἡ «Φιλοκαλία»: «Καὶ ἡμεῖς τοίνυν τῆς φιλοξενίας μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς καὶ τῆς προθυμίας ἐπιμελώμεθα, ἵνα μὴ μόνον Ἀγγέλους, ἀλλὰ καὶ τὸν Θεόν ὑποδεξώμεθα».

Οἱ καρποὶ τῆς φιλοξενίας

Ἐπάρχει ἡ διήγηση γιὰ τὸν ἅγιον Παχώμιο ὅτι ὅταν ἀκόμη ἦταν εἰδωλοπλάτης καὶ ὑπηρετοῦσε στὰ αὐτοκρατορικά στρατεύματα ὡς στρατιώτης, ἔφθασε κάποτε σέ μιά πόλη, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι προθυμοποιήθηκαν καὶ τὸν φιλοξένησαν μέ πολλήν χαρά. Τοῦ ἔδωσαν τροφή, ἐνδύματα, στέγη καὶ ὅ,τι εἶχε ἀνάγκη. Τό γεγονός αὐτό τοῦ προξένησε μεγάλο θαυμασμό, μάλιστα σέ καιροῦς δυσχερεῖς. Ἐκπληκτος λοιπόν ὁ Παχώμιος πρό αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ φιλοξενίας ἔλαβε τὴν περιέργεια νά ρωτήσῃ καὶ νά ἐξετάσῃ ποιοὶ ἦταν αὐτοὶ οἱ γενναῖοφρονες ἄνθρωποι. Πληροφορήθηκε λοιπόν ὅτι ἦταν χριστιανοί. Ἐμαθε ἀκόμη ὅτι οἱ χριστιανοὶ εἶναι ἄνθρωποι πιστεύοντες στόν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα διαφορετικά, σύμφωνα μέ τήν χάριν πού μᾶς ἐδόθηκε, ἄς τά χρησιμοποιοῦμεν, ἐάν προφητεῖαν, ἀνάλογα μέ τήν πίστιν μας, ἐάν ὑπηρεσίαν, εἰς τό ἔργον τῆς ὑπηρεσίας, ὁ διδάσκαλος, εἰς τήν διδασκαλίαν, ἐκεῖνος πού παρηγορεῖ, εἰς τήν παρηγορίαν, ἐκεῖνος πού δίνει κάτι, ἄς τό κάνη μέ γενναιοδωρίαν, ἐκεῖνος πού εἶναι προϊστάμενος, ἄς ἐργάζεται μέ ζῆλον, ἐκεῖνος πού ἐλεεῖ, ἄς ἐλεῇ μέ χαράν. Ἡ ἀγάπη νά εἶναι εἰλικρινής. Μισεῖτε τό κακόν καί προσκολλᾶσθε εἰς τό καλόν. Ὡς πρός τήν ἀδελφικήν ἀγάπην, νά εἰσθε γεμάτοι στοργήν ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλον· ὡς πρός τήν ἀμοιβαίαν ἐκτίμῃσιν, ὁ ἕνας νά ξεπερνᾷ τόν ἄλλον· νά μή εἰσθε ὀκνηροί ὡς πρός τόν ζῆλον, νά εἰσθε κατά τό πνεῦμα θερμοί, νά ὑπηρετῆτε τόν Κύριον, νά χαίρετε διά τήν ἐλπίδα σας, νά ἔχετε ὑπομονήν εἰς τήν θλίψιν, νά ἐπιμένετε εἰς τήν προσευχήν, νά συμμετέχετε εἰς τάς ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν, τήν φιλοξενίαν νά ἐπιδιώκετε. Εὐλογεῖτε ἐκείνους πού σᾶς διώκουν, εὐλογεῖτε καί μή καταρᾶσθε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθῆγ. Β. Βέηλα, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἄμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Χριστό πού ἔδωσε τήν καινούργια ἐντολή τῆς ἀγάπης καί θυσιάστηκε ὁ ἴδιος ἀπό ἀγάπην πρός ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καί ὅτι οἱ πιστοὶ ἀκολουθοῦν τήν θεία διδασκαλία Του καί συμμορφώνονται πρός τό ἅγιο παράδειγμά Του. Τήν φιλοξενία δέ τήν ἔχουν ὡς ἱερότατο χρέος πρός ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πού εἶναι ἐπίσης εἰκόνες Θεοῦ. Τότε ὁ Παχώμιος συγκινηθεῖς ἀπό τίς πληροφορίες αὐτές ἀσπάσθηκε τόν Χριστιανισμό καί ἀφιερώθηκε μετά ἀπό λίγα χρόνια καί ὁ ἴδιος στή διακονία τῶν συνανθρώπων του φέροντας τό ἀγγελικό σχῆμα τοῦ μοναχοῦ. Νά εἴμαστε συνεπῶς φιλόξενοι.

Ἄρχιμ. Χ. Π.

Πίστιν στήν ἐλευθερία

Ὁ Θεός μᾶς ἔπλασε ἐλεύθερους. Κι αὐτή μας τήν ἐλευθερία δέν τήν καταλύει ποτέ—δέν πιέζει, δέν ἐκβιάζει, δέν ἐξαναγκάζει· ἀλλά οὔτε παραιτεῖται ἀπό τήν ἀγάπην πρός τά παιδιά του: ἀγωνιᾷ γιά τήν ἐπιστροφή τους, περιμένει διακριτικά, ὅπως περίμενε κι ἐκεῖνος ὁ πατέρας τῆς παραβολῆς τοῦ ἀσώτου. Κι ὅπως ἐκεῖνος ὁ πατέρας, ἔτσι κι οἱ σημερινοὶ γονεῖς πρέπει νά ἔχουν πίστιν στήν ἐλευθερία τῶν παιδιῶν τους. Εἶναι τό δῶρο τους καί εἶναι δοσμένη ἀπό τόν Θεό. Κι ἂν τή σεβαστοῦμε, ἂν δέν τήν παραβιάσουμε κι ἂν, ξεπερνώντας τό φόβο, τήν ἀγωνία καί τίς ἀνασφάλειές μας, πιστέψουμε σ' Ἐκεῖνον πού μᾶς τή δώρισε, μπορεῖ ἡ ἐλευθερία νά γίνεῖ ὁδός μετάνοιαις γιά ὅλους μας.

8 Ιουλίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Προκοπίου μεγαλομάρτυρος (†303), Θεοφίλου όσιού του έκ Ζίχνυς (†1548),
Ἀναστασίου ιερομ. έκ Ἰωαννίνων (†1734)
Ἦχος: πλ. α' – Ἑωθινόν: ζ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ' 6-14 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 1-8.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Ιουλίου, Τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκ. Συνόδου.
Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε' 14-19.

Μνήμη Θανάτου

Όταν ἡ ὀρθόδοξη παράδοση μᾶς μιλά γιά μνήμη θανάτου, δέν εἶναι γιά νά μᾶς γεννήσει φόβο γιά τή ζωή, ἀλλά γιά νά μᾶς κάνει νά ζήσουμε μέ ὄλη τήν ἔνταση πού θά εἶχαμε, ἂν αἰσθανόμασταν τήν κάθε στιγμή ὡς τή μοναδική στιγμή πού διαθέτουμε. Σκεφτεῖτε πῶς θά ἦταν κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας ἂν εἶχαμε συναίσθηση πῶς μπορεῖ νά εἶναι ἡ τελευταία! Πῶς θά συμπεριφερόμασταν ὁ ἕνας στόν ἄλλο ἂν ἡ παρούσα στιγμή ἦταν ἡ μοναδική πού εἶχαμε στή διάθεσή μας καί θά ἔπρεπε νά χωρέσει καί νά ἐκφράσει ὄλη τήν ἀγάπη καί τή φροντίδα πού ὑπάρχει μέσα μας; Θά ζούσαμε μέ βάθος καί ἔνταση πρωτόγνωρη! Ἐνώπιον τοῦ θανάτου, πάρα πολλές ἔχθρες, πάρα πολλές πικρίες, πάρα πολλές ἀμοιβαῖες ἀπορρίψεις ἐξανεμίζονται. Ὁ θάνατος εἶναι πολύ μεγάλος γιά πράγματα πού θά ἔπρεπε νά εἶναι πολύ μικρά ἀκόμα καί γιά τόν πρό-σκαίρο αὐτό βίο.

Κι ἔτσι ὁ θάνατος, ἡ σκέψη τοῦ θανάτου, ἡ μνήμη του, μοιάζει τελικά νά εἶναι μιά δύναμη πού κάνει τή ζωή ἐξαιρετικά ἔντονη.

Ἀκοῦστε στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «Ἡ γυναίκα τοῦ χθές, τοῦ σήμερα καί τοῦ αὔριο», μέ τήν Πρεσβυτέρα Βαρβέρα Μεταλληνού, κάθε Δευτέρα στίς 16.00

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευθυνση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm